

[Udenrigsministeren]

res Afrikapolitik til at søge at skabe denne kontakt mellem de to væsentlige vestlige repræsentanter og frontlinjestaterne.

Så efterlyste hr. Gert Petersen en debat forud for nedrustningssamlingen. Det er ikke noget, jeg kan afgøre, det er regeringens og folketingets sag, men jeg ser meget gerne sådan en debat. Det er jo et emne, som vi netop nu op til den særlige samling drøfter meget omhyggeligt i udenrigsministeriet. Minister Lise Østergaard bruger en meget væsentlig del af sin tid i øjeblikket til at forberede en stærk, konstruktiv og realistisk stilling til disse spørgsmål.

Hr. Ib Nørlund citerede Peer Gynt i forbindelse med Sydafrika. »I skulle gøre tingene . . .«, jeg kan ikke gentage citatet, for vi er ikke i det foreløbige fortryk nået frem til det. Jeg kender det godt, men vil ikke risikere at forgribe mig på Ibsen ved at citere forkert. Det var i forbindelse med spørgsmålet bl. a. om økonomiske sanktioner, citatet kom. Jeg vil gerne sige, at det er ikke rigtigt, at vi ikke gør noget, men det, der er rigtigt, er, at vi ønsker at gøre noget, der kan fungere, og vi ønsker at gøre noget, der kan holde. Intet er nemmere end at stå og lave deklamationer. Hvis deklamationer om nedrustning havde kunnet gøre det, var verden nedrustet i hvert tilfælde i øst og oven i købet også i vest, men deklamationer klarer ikke sagen. Det, vi har sagt, er: lad os nu i EF-kredsen sætte os og drøfte: hvad kan fungere, hvad kan laves, hvad kan få tilstrækkelig støtte til at virke? Lad os gøre det samme i den nordiske kreds, og det er det, vi er fuldt i gang med.

Derfor er det ikke rigtigt, at vi ikke har gjort noget, men skal vi nu citere nordmænd, så kan jeg citere en anden norsk digter, nemlig Sigurd Hoel, der siger: »Man skal aldrig sige alt eller intet, for så bliver det intet«. Det er det, vi ikke ønsker, og derfor siger vi ikke alt i dette øjeblik, men vi vil undersøge, hvilke skridt der kan fungere.

Så sagde også hr. Ib Nørlund, at vi var tavse vedrørende neutronbomben, men at vi havde ladet regeringsbladet skrive sådan og sådan. Hr. Ib Nørlund må tro, at han stadig er til fest i Moskva. Her lader vi ikke regeringspressen skrive andet end det, den selv ønsker, så jeg tror, det var en fortaleselse.

Men jeg vil gerne sige mere seriøst. Hvorfor har hr. Ib Nørlund en interesse i at søge

at skabe indtryk af dårlig atmosfære mellem USA og USSR og ligesom sætte spild imellem dem? Jeg tror dog, det overstiger hr. Ib Nørlands kræfter, selv om jeg ved, hvor centralt han er placeret i det østlige hierarki, jeg tror, det overstiger hans kræfter. Hvorfor er han interesseret i dette på et tidspunkt, hvor begge parter siger, at der er en god, fornuftig atmosfære? Man er ikke faldet hinanden om halsen – det skal man også være forsigtig med somme tider – men der er efter udtryk fra Moskva, efter udtryk fra Washington en god, positiv atmosfære. Hvad er det dog for en interesse, hr. Ib Nørlund har i at skabe det modsatte indtryk? Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at jeg citerede i min tale præsident Bresjnev for tilslutning til det, der var sagt.

Så sagde hr. Bolvig, at han håbede, at vi i de kontakter, vi har, også bilateralt med østlige lande, taler åbent ud om problemerne, og han nævnte DDR som eksempel. Jeg kan kun bekræfte, at det sker. Det bliver ikke altid sat i avisen bagefter, og det ville nok heller ikke være formålstjenligt.

Så sagde hr. Bolvig, at han håbede, vi i EF ville støtte de 3 nye demokratier. Jeg kan kun sige, at her er regeringens linje ganske klar. Vi er helt klar over de økonomiske problemer, der bliver, dem må vi prøve at klare, men der er ingen tvivl om vores støtte, og det ved vi også at de pågældende lande ved.

Så lyttede jeg med megen interesse til det, hr. Bolvig sagde om Sydafrika. Hr. Bolvig er vel en af de forholdsvis få i dette ting, der virkelig har en meget personlig kontakt med og har gjort, hvad man roligt kan kalde en pionerindsats for at komme i kontakt med de hvide modstandergrupper, der blev nævnt her. Hr. Honoré var inde på samme emne. Vi arbejder med planer om økonomisk boykot, men som jeg sagde før, vil vi have noget, der kan fungere, og det tror jeg ikke vi bliver uenige om.

Jeg var meget glad for det, hr. Honoré sagde om præsident Sadats modige handling med tilføjelsen, at han må have resultater med hjem, og at det er et stort ansvar, der hviler på den israelske regering, som også var sig dette ansvar bevidst. Jeg tror, det er rigtigt, og jeg tror også, vi står ved et meget afgørende punkt i Mellemøstenkonflikten.

Så stillede hr. Honoré tre konkrete spørgsmål i forbindelse med religiøse forfølgelser i